

ANMELDELSE D. 4. VÆG

Af Sóley Freyja Eiríksdóttir

Spillested: Teatret ved Sorte Hest

Spilleperiode: 13. – 18. marts 2017

Anmeldt af: Sóley Freyja Eiríksdóttir

★★

Hvad er det?

Med ørerne på stormkrog er en lyrik-caféaften. Ved en uformel og café-lignende bordopsætning sidder publikum tæt på den lille scene og kan blive set lige i øjnene af de optrædende. Jannie Fauschou læser højt fra en af Danmarks mest respekterede digtere, Inger Christensen, og giver en personlig introduktion til både digteren, de enkelte digte og hendes digtsamlinger. De komplekse digte får en musisk dimension af Niels Bjerg, der har komponeret musikken og som spiller undervejs forestillingen. Musikken fungerer både som stemningssættende baggrundsmusik, mellemspill og til at understrege og fremhæve Christensens ord. Forestillingen varer to timer og er i tre dele med to små pauser, så der er god mulighed for at få rødvinsglasset fyldt op, hvis det bliver tømt undervejs.

Det gode og det knap så gode

Jannie Fauschou starter ud med et kort digt, hvorefter der følger en anekdote om hendes eget første møde med Christensens poesi. Anekdoten er lang og mange flere følger resten af forestillingen. Ud over Fauschous personlige anekdoter, giver hun også introduktioner til konkrete værker og "nørderiet" bagved. Hun giver i andet akt en udførlig introduktion til værket *Scenen* og strukturerne i den, som er bygget op ligesom et skuespil med Prologos, Logos og Epilogos. Det fungerer fint som introduktion, hvis ikke man er så bekendt med Christensens digtning, men det bliver hurtigt en masse overfladisk information, som ikke bliver fulgt til ende. Man når gennem rigtig mange digte, men jeg savner at hvert digt får mere tid, så man selv kan danne sig indtryk af de strukturer, som Christensen bygger op og bryder ned. Det er synd, at digtene og Inger Christensens ord ikke i højere grad får lov til at stå alene. Anekdoterne og manglen på pauser efter digtene får det til at føles som om, at man bliver madet med indtryk uden at man får tid til at synke. Der bliver hurtigt gået videre til næste anekdote eller digt, og stilheden og eftertænksomheden får ikke lov til at stå alene. Dog er der små musikalske efterspil og mellemspill, der skal fungere som "sorbet for at rense ørerne mellem digtene," som Fauschou siger; og det gør de, men de renser ikke kun, de giver også digtet en mulighed for at klinge videre i ens bevidsthed. Generelt fungerer det bedst, når Christensens ord og musikken får lov til at stå alene. Det er der bare ikke helt nok af. Også påtagningen af en rolle kommer til at virke overflødig og næsten fjollet, da Fauschou på et tidspunkt tager en hat på og gør sin stemme dybere for at imitere en politimand. I den sidste og tredje del af forestillingen får digtene og musikken dog hovedrollen. Under det allersidste digt fra værket *Det* bliver lyset slukket, så kun de levende lys på bordene lyser op. Langsomt – og med stille musik – får vi aftenens længste oplæsning. Det er rigtig dejligt at kunne give sig hen til mørket, som giver ordene plads, så aftenen afsluttes på en rigtig fin måde.

Derudover vil jeg nævne, at størstedelen af publikum var 60+ år og virkede til at have et stort kendskab til Inger Christensen. Så ærligt talt føltes forestilling meget mere skræddersyet til lige dét publikum end til mig.

Skynd dig ind og se den, hvis...

... du synes Inger Christensens poesi er for fed og vil have en ny musisk oplevelse i et intimt fløjlsrum. Du kan også tage dine bedsteforældre med ind og få et par bonuspoint på barnebarnskontoen.

Studerende og fattig? Sådan gør du

Studerende og unge under 25, kan få billetten til 70 kr., men er man seks unge under 25 år, kan man få den til 40 kr. stykket.